

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ul. Ivana Gundulića 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sutkinji Branki Šolić u pravnoj stvari tužiteljice Karine Sebić, Oberammergau, Kofelauweg 15, SR Njemačka, OIB:92551240197, zastupana po punomoćniku Stjepanu Grubišiću, odvjetniku u Solinu proti tužene Željke Mihanović, Split, Mosečka 46, OIB:29904532637 zastupana po punomoćniku Miši Živaljiću, odvjetniku u Splitu, radi iseljenja, nakon provedene javne i usmene glavne rasprave zaključene dana 17.rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu dana 23.rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi :
" I. Nalaže se tuženoj iseliti iz stana č.zgr. 5357 ZU 15359 k.o. 329835 Split koje je vlasništvo povezano sa posebnom etažnom jedinicom u naravi stan označen kao: 50. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-50) stan na I (prvom) katu, označen br. 5, površine 91,36 m2, koji se sastoji od tri sobe i nuzprostorija, anagrafske oznake Ruđera Boškovića 28 te ga predati tužiteljici u miran i nesmetan posjed slobodan od osoba i stvari.
II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju prouzročeni mu parnični trošak zajedno sa zateznim kamatama. "

r i j e š i o j e

- I. Odbija se prijedlog tuženika radi prekida ovog postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka broj P-1164/2025.
- II. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1.Dana 31.srpnja 2025 tužiteljica je pred ovim sudom pokrenula parnični postupak tražeći iseljenje tužene iz stana čija je tužiteljica vlasnica. Radi se o stanu u Splitu koji se nalazi u zgradi oznake čest.zgr.5357, ZU 15359, k.o.Split na I.katu,br.5, površine 91,36 m2, anagrafske oznake Ruđera Boškovića 28. Tvrdi da je dopustila majci tužene da boravi u predmetnom stanu, ali je majka u međuvremenu preminula dok je tužena zadržala stan ujedno stvorivši velike troškove na ime pričuve. Kako joj je predstavnik zgrade potvrdio da se tužena sa svojom obitelji nalazi u predmetnom stanu to je ustala tužbom radi iseljenja.

2.U odgovoru na tužbu tužena je osporila vlasništvo tužiteljice pokrenuvši ujedno parnični postupak radi utvrđenja ništetnosti ugovora o darovanju od 06.rujna 1996. temeljem kojeg se suprug tužiteljice, a brat tužene Dušan Šebić upisao kao vlasnik koji je dalje stanom raspolagao u korist tužiteljice. Ujedno je u toj parnici tužena istakla i zahtjev radi utvrđenja prava vlasništva za ½ kao nasljednica iz svojih roditelja.

3.Navedeni parnični postupak zaveden je pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-1164/2025, a tužena je predložila da se ovaj postupak prekine do pravomoćnog okončanja parnice radi utvrđenja ništetnosti ugovora o darovanju.

4.U dokaznom postupku sud je pregledao dokumentaciju koju su stranke priložile i to rješenje Općinskog suda u Splitu, broj Z-15095/24 od 10.svibnja 2024., dopis za predaju i iseljenje sa povratnicom, ugovor o darovanju od 06.rujna 1996., ugovor o diobi zajedničke imovine bračnih drugova od 29.veljače 2024., zapisnik od 07.rujna 2023. broj O-3122/2022. Pregledani su spisi ovog suda broj P-1164/2025, Psp-79/2025 kojem je priložen spis po protutužbi broj P-3244/2025.

5.Predmet spora je zahtjev tužiteljice radi iseljenja iz stana koji je u zemljišnoj knjizi opisan kao : 50. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-50) stan na I (prvom) katu, označen br. 5, površine 91,36 m², koji se sastoji od tri sobe i nuzprostorija, anagrafske oznake Ruđera Boškovića 28, a upisan kao etažno vlasništvo tužiteljice.

6.U stadiju prethodnog postupka na pripremnom ročištu održanom dana 27.kolovoza 2026. tužiteljica je povukla tužbu čemu se tužena protivila. Obje stranke su popisale parnični trošak. Naime, tužiteljica kao razlog povlačenja navodi promijenjene okolnosti koje se sastoje u tome što je tužena u međuvremenu dobrovoljno napustila predmetni stan tužitelja i posjed istog dok tužena tvrdi da stan nije dobrovoljno napušten, a s čim u vezi je pokrenula posjedovnu parnicu pred ovim sudom pod brojem Psp-79/2025.

7.Iz odredbe članka 193.stavka 1. i stavka 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11 - službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje ZPP) proizlazi da tužitelj može povući tužbu, a ako se tuženik upustio u raspravljanje, tad je za povlačenje tužbe potreban pristanak tuženika koji ima apsolutni značaj za procesnu afirmaciju te dispozitivne radnje tužitelja i donošenje rješenje o povlačenju. U konkretnom slučaju tuženik se izričito usprotivio povlačenju tužbu pa je sud bio dužan provesti postupak i meritorno odlučiti o tužbenom zahtjevu.

8. Prijedlog tužene radi prekida parničnog postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka posl.broja P- 1164/2025 sud je odbio kao neosnovan. Naime, s obzirom na činjenično stanje u ovom predmetu sud nije našao da bi odluka u navedenoj parnici imala značaj prethodnog pitanja budući se odluka o glavnoj stvari u ovoj parnici može donijeti neovisno o ishodu parnice broj P-1164/2025. Radi navedenog prijedlog tužene je odbijen kako je odlučeno u točki I.izreke rješenja.

9.Kako se u konkretnom slučaju radi o revindikacijskoj tužbi to je za odluku o osnovanosti zahtjeva mjerodavna odredba članka 161.stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 81/15 – službeni pročišćeni tekst, 94/17 - službeni pročišćeni tekst, dalje ZV) koja propisuje da vlasnik ima pravo

zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda svoj posjed te stvari.

10.Među strankama je nesporno da je tužiteljica upisana kao vlasnica posebnog dijela zgrade čest.zgr.5357, ZU 15359, k.o.Split anagrafske oznake R.Boškovića 28 – stana na prvom katu površine 91,36 m² (E-50).

11.Iz dopisa radi iseljenja kojeg je tužena zaprimila dana 22.studenog 2024. proizlazi da je tužiteljica pozvala tuženu da iseli i preda joj u posjed navedeni stan. Kako tužena nije udovoljila traženju pokrenula je dana 31.siječnja 2025. predmetni parnični postupak radi iseljenja. U tijeku postupka tužiteljica je navela da tužena nije više u posjedu stana koji da joj je dobrovoljno predala dok je tužena osporila dobrovoljnost predaje navevši da joj je tužiteljica oduzela posjed.

12.Za odluku o meritumu ovog spora, a polazeći od odredbe čl.161.st.1.ZV- a odlučna je (samo) činjenica je li tužena u posjedu stana ili ne. Kako iz navoda obje stranke zapravo proizlazi da tužena nije više u posjedu to nisu ispunjene pretpostavke iz čl.161.st.1 ZV-a da se tužiteljici osnovano pruži pravna zaštita koju traži (povrat stvari) budući je ista već ostvarena. Iz tog razloga, a polazeći i od okolnosti da je tužitelj dao izjavu o povlačenju tužbe kao logična posljedica proizlazi meritorna odluka kojom se odbija tužbeni zahtjev kojim tužiteljica od tužene traži iseljenje. Slijedom navedenog odlučeno je kako je istaknuto u točki I.izreke presude.

13.Pitanje načina na koji je tužiteljica ušla u posjed predmetnog stana pitanje je koje bi se moglo problematizirati u okviru odluke o troškovima.

14.S obzirom da tužiteljica tvrdi da je tužena dobrovoljno predala posjed stvari jer je napustila posjed dok tužena tvrdi da joj je posjed stana oduzet, sud je izvršio uvid u predmet ovog suda poslovnog broja Psp 79/2025 te je utvrdio sljedeće :

- dana 24.lipnja 2025. Željka i Nediljko Mihanovića podnijeli su protiv Karine Sebić i Dušana Šebića tužbu radi smetanja posjeda stana koji je predmet ovog postupka
- da se u tužbi navodi da su zasmetani u posljednjem mirnom posjedu tako što su im tuženici promijenili bravu te su onemogućeni pristupiti u stan što su saznali dana 28.svibnja 2025. kada je tužitelj pod 2. pokušao otključati stan ključem kojim je dotad normalno otključavao
- u odgovoru na tužbu tuženici su osporili da bi tužitelji bilo posljednji mirni i nesmetani posjednici
- postupak je u stadiju prethodnog postupka, dakle sud nije meritorno odlučio je li Željka Mihanović bila posljednji mirni posjednik kojemu je Karina Sebić samovlasno oduzela posjed.

15.Iz činjenice da je tužena pokrenula parnicu u kojoj tvrdi da joj je tužiteljica samovlasno oduzela posjed stana i traži posjedovnu zaštitu povratom posjeda proizlazilo bi da tužena nije dobrovoljno predala stan napustivši isti, kako to tvrdi tužiteljica.

16.Stoga preostaje odlučiti ima li tužena, nakon što se protivila povlačenju tužbu, zahtijevati naknadu troškova ako je tužiteljica stekla sama posjed predmeta spora koji

mu tužena nije predala niti je na drugi način udovoljila tužbenom zahtjevu, a primjenom pravila iz članka 154.st.1. ZPP- a koje pravo na naknadu troška veže uz uspjeh sporu.

17.Napominje se da sud o pravu na naknadu troška nije odlučivao primjenom odredbe čl.158.ZPP-a jer spor nije okončan rješenjem o povlačenju tužbe budući tuženik nije dao pristanak na povlačenje.

18.Srž osnovnog pravila da pravo na parnični trošak ima stranka koja je uspjela u sporu leži u tome da ta stranka ne bi trebala konačno snositi trošak koji je imala zato što je morala sudskim putem štititi ili braniti svoje pravo. U ovom slučaju u trenu kad tužiteljica pokreće postupak radi iseljenja s ciljem zaštite svog prava vlasništva, nesporno je da se tužena nalazi u posjedu tog stana. Međutim, jednako tako, nesporno je da je u tijeku ove parnice faktično ostvarena zaštita prava vlasništva tužiteljice neovisno o tuženoj zbog čega je u suštini otpala potreba pružanja pravne zaštite u ovom sudom postupku, a što je posljedično dovelo do odbijajuće presude. Međutim, ovaj sud ne smatra ispravnim zaključiti primjenom čl.154.st.1.ZPP-a da je tužiteljica izgubila u cijelosti sporu odnosno da je tužena uspjela u cijelosti u ovoj parnici. Takav zaključak bi bio isuviše formalan i jednoznačan u ovoj procesnoj situaciji.

19.Da bi se utvrdilo tko je u ovom sporu uspio potrebno je u dokaznom postupku utvrditi je li tužena imala pravo na posjed (suvlasništvo) koje bi opravdano i osnovano moglo otkloniti osnovanost tužbenog zahtjeva. Tek tada sud bi imao suštinsku podlogu ocijeniti tko je stvarno uspio u sporu. Međutim, s obzirom na specifične procesne momente ove parnice to nije bilo niti moguće, a niti svrhovito utvrđivati pa sud smatra da je osnovano primijeniti na odgovarajući način odredbu članka 154.st.4.ZPP- te odrediti da svaka strana snosi svoje troškove, kako je odlučeno u točki II.izreke rješenja.

U Splitu, dana 23.rujna 2026.

SUDAC
Branka Šolić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od primitka. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA :

- punomoćniku tužiteljice
- punomoćniku tužene

Broj zapisa: **9-3088d-92b22**

Kontrolni broj: **0b045-4077a-02b41**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Branka Šolić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.